

ಮೇಳಿಕಾಲ ಬೇನೆಯಿಂದ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಚಟ್ಟೆ ಅನ್ನವುದಿಲ್ಲ. ಅತನೂ ಮೊದಲಿಗಿಂತ ಈಗ ಸೂರಿದ್ದಾನೆ. ತಾನು ಲಗ್ಗಿವಾಗುವುದೇ ಬೇಸಿ ಅಂದುಕೊಂಡ.

‘ಆಯ್ದುವಾ, ಕನ್ನೆ ನೋಡ್ರೀ ಹಂಗಾರ. ನನಗೂ ಕೋರಿಯರ್ ಪಗಾರ ಕಡಿಮೆ ಷಟಿ. ನಾನು ಮದವಿ ಆದ್ದು ನಾಕು ಮಂದಿ ಅಕ್ಕೆವಿ. ಇಷ್ಟ್ವಾ ಪಗಾರದಾಗ ಹೆಂಗಾರ ಮಾಡಿ ಸಂಸಾರ ನಿಗಿಳುತ್ತು. ನಿಮಗೂ ವಯಸ್ಸಾತು. ಸೋಸಿ ಬಂದ್ರು ನಿನಗೂ ಆಸರ ಅಕ್ಕಾಳ. ನಾನು ಹುಟ್ಟಿ ಬಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲೇ ನವಲಗುಂದದಾಗ ಕೋರಿಯರ್ ಪಜ್ಜನಿ ತಗೈಂಡು ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡ್ರಿನಿ...’ ಅಂದ.

